

ความพร้อมในการรับการถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด Preparedness in Transferring Educational Management of Provincial Administration Organizations

จันทกานต์ กิจสูงเนิน¹, พีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์²

Jantakan Kidsoongnoen¹, Peerasit Kamnuansilpa²

ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2562

E-mail : tan_jantakan1126@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นการเสนอผลการศึกษาความพร้อมในการรับการถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด(อบจ.) ในภาคอีสานสองแห่ง ที่ไม่มีโรงเรียนถ่ายโอนเข้ามาอยู่ในสังกัด ในการวิเคราะห์ความพร้อมดังกล่าวผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญอันประกอบด้วย บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งสองแห่ง และครูในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการภายในจังหวัด ที่มองในประเด็นความพร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และประเด็นสวัสดิการและความมั่นคงของครูหากจะต้องได้รับการถ่ายโอนเป็นบุคลากรในสังกัดของ องค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร และการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมาวิเคราะห์ร่วมกัน

ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งสองแห่ง ไม่มีความพร้อมทางด้านการบริหารการถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษา จึงไม่สามารถผลักดันให้มีการรับถ่ายโอนสถานศึกษาได้ อันสะท้อนให้เห็นว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งสองแห่ง ขาดความตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษา และไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษาในท้องถิ่นของตนเท่าที่ควร บุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรครู ต่างไม่มีความต้องการถ่ายโอนสถานศึกษาไปสังกัดในองค์การบริหารส่วนจังหวัด

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

¹ Graduate Student. Master of Public Administration. KhonKaen University, Thailand.

² อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

² Lecturers in the Curriculum. Master of Public Administration. KhonKaen University, Thailand.

* ได้รับบทความ: 13 กันยายน 2562; แก้ไขบทความ: 20 กันยายน 2562; ตอบรับการตีพิมพ์: 26 กันยายน 2562

Received: September 13, 2019; Revised: September 20, 2019; Accepted: September 26, 2019

เนื่องจากไม่มีความเชื่อมั่นในความโปร่งใสของระบบการบริหารภายในขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และมองว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด ขาดความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการศึกษา และกลัวว่าจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ ขาดความมั่นคง และไม่มีแนวทางในอาชีพ ตลอดจนไม่มีอิสระ เสรีภาพในการทำงานหากต้องถ่ายโอนไปเป็นบุคลากรในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

คำสำคัญ : 1. การกระจายอำนาจ 2. การถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษา 3. องค์การบริหารส่วนจังหวัด

ABSTRACT

This Research article presented the results of preparedness study for transferring educational management of the two Provincial Administration Organizations in the northeastern region that there were not any transferring schools to be affiliated with both Provincial Administration Organizations. In analysis of the preparedness, the researcher collected data from documents and key informant interviews that consisted of personnel related to the education of the two Provincial Administration Organizations and teachers under the Ministry of Education in the province who looked at the Provincial Administration Organizations preparedness and the welfare and security issues of the teachers, if they have to be transferred to the Provincial Administration Organizations personnel. Then used the information from the documents of the study and interviews with key informants for analysis together.

The results of study showed that the two Provincial Administration Organizations did not have enough administrative preparedness for transferring educational management. Therefore could not push for the school transferring which reflects that both Provincial Administration Organizations lacked awareness of the role in educational management and they did not give importance to their local education as they should be. Moreover, personnel from all concerned, the school administrators and teachers did not want to transfer their school to be affiliated with the Provincial Administration Organizations. Due to lack of confidence in transparency of the internal management system and they did not trust in knowledge and expertise of educational management of the Provincial Administration Organizations. Especially, they were afraid of receiving less benefits, instability and lack of career advancement. As well as the lack of freedom for working, in case of transferring to be a personnel under the Provincial Administration Organization.

Keywords : 1. Decentralization 2. Transferring Educational Management 3. Provincial Administration Organizations

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

นโยบายถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบัน เป็นนโยบายที่มีแนวความคิดเริ่มต้นมาจากหลักการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ซึ่งกำหนดให้มีการกระจายอำนาจในการจัดการศึกษาไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้อำนาจท้องถิ่นสามารถจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในระดับท้องถิ่นได้มากขึ้น เนื่องจากในอดีตที่ผ่านมาการจัดการศึกษาของประเทศไทยมีลักษณะรวมศูนย์อำนาจอยู่ที่กระทรวงศึกษาธิการจึงทำให้รูปแบบการเรียนการสอนที่รัฐกำหนดให้ต้องเป็นไปตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการไม่น้อยกว่า 70% ในขณะที่ในแต่ละท้องถิ่นมีสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม และความต้องการที่แตกต่างกัน จึงขาดความหลากหลายและความเหมาะสมสำหรับพื้นที่นั้นๆ อันเห็นได้ว่าไม่สามารถใช้ได้ผลกับในทุกพื้นที่อย่างเท่าเทียมกัน (จรัส สุวรรณเวลา, 2560 : ออนไลน์) อีกทั้งยังมีปัญหาการจัดสรรทรัพยากรที่ไม่เป็นธรรม เกิดการกระจุกตัวของโรงเรียนตั้งอยู่ในเมืองมากกว่าชนบท และโรงเรียนห่างไกลขาดแคลนงบประมาณ ทรัพยากรครู ผู้บริหาร (พจนานวล, 2558 : ออนไลน์) ซึ่งทำให้คุณภาพการศึกษาของประเทศในแต่ละพื้นที่มีความเหลื่อมล้ำ อันสะท้อนออกมาในรูปผลลัพธ์ทางการศึกษาที่มีความแตกต่างกัน และส่งผลให้โอกาสในอนาคตของเด็กไม่เท่าเทียมกัน นำไปสู่ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันในสังคม จึงควรพัฒนาปรับปรุงแก้ไขข้อเสียดังกล่าวนี้ด้วยการปฏิรูประบบการศึกษาไทย จากเดิมที่รวมศูนย์อยู่ที่กระทรวงศึกษาธิการ มาเป็นกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดให้อำนาจการตัดสินใจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการศึกษาอย่างเป็นอิสระ ทั้งในด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านวิชาการ (อุทัย บุญประเสริฐ, 2550 : 13-21)

การกระจายอำนาจในการจัดการการศึกษาสามารถแก้ไขปัญหาคอนกรีตทางการศึกษาได้ ดังที่กล่าวมาข้างต้น ประเทศไทยจึงกำหนดให้มีการถ่ายโอนหรือให้ท้องถิ่นจัดการการศึกษาได้ โดยการตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เป็นกฎหมายแม่บท กำหนดให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในท้องถิ่นของตน และได้มีการตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทต่าง ๆ มีอำนาจหน้าที่จัดการศึกษา และสามารถจัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษาได้ ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายเพื่อแก้ไขปัญหาคอนกรีตทางการศึกษาและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

จากที่ได้มีการตรากฎหมายเพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงได้มีการออกกฎกระทรวงขึ้นมา เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งออกตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจโดยมีหลักเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติในวรรคสามของข้อ 3 แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 มีความสำคัญ คือ ในการขอรับถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษานั้น นอกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องผ่านเกณฑ์การประเมินแล้ว ยังต้องได้รับความยินยอมของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษานั้น รวมถึงคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้วย (วนิดา แสงสารพันธ์ และคณะ, 2551 : 104-112)

ในปัจจุบันประเทศไทย ได้มีการดำเนินการถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ได้สำเร็จเป็นจำนวน 52 แห่งทั่วประเทศ โดยเฉพาะในส่วนของภาคอีสานมีจำนวนมากถึง 17 จังหวัด จากทั้งหมด 20 จังหวัด และพบว่า อบจ. ในภาคอีสานนั้น มีเพียงจังหวัดมุกดาหาร บึงกาฬ และอำนาจเจริญเท่านั้นที่ไม่สามารถรับถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามนโยบายกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นได้ (กรมการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2562 : ออนไลน์) แต่อย่างไรก็ตาม จาก 3 จังหวัดในภาคอีสานดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า จังหวัดบึงกาฬนั้นได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้มีการจัดตั้งเป็นจังหวัดเมื่อปี พ.ศ. 2554 (สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบึงกาฬ, ม.ป.ป. : ออนไลน์) อันถือว่าเป็นจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นใหม่ในระยะเวลาไม่นาน อาจทำให้ อบจ.บึงกาฬ ไม่มีประสบการณ์และความรู้ความสามารถเพียงพอในการรับถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาได้ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดอำนาจเจริญ ที่ได้จัดตั้งเป็นจังหวัดขึ้นก่อนเป็นระยะเวลานานแล้ว อบจ. มุกดาหาร และ อบจ.อำนาจเจริญ จึงควรมีสักยภาพและความพร้อมในการรับถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาจึงนำมาสู่คำถามที่ว่าทำไมใน อบจ. ในภาคอีสานสองแห่ง จึงไม่มีโรงเรียนถ่ายโอนเข้ามาอยู่ในสังกัด

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาในเรื่องความพร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งสองแห่ง ในการรับถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาตามนโยบายการกระจายอำนาจ และศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อศักยภาพในการบริหารจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมถึงมุมมองของครูที่มีต่อสวัสดิการและความมั่นคงของตนเองหากจะต้องได้รับการถ่ายโอนเป็นบุคลากรในสังกัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด อันมีผลกระทบต่อการถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมให้มีการถ่ายโอนสถานศึกษาไปสู่องค์การบริหารส่วนจังหวัดต่อไป

2. วิทยวิธี

ทำไมในองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคอีสานสองแห่ง จึงไม่มีโรงเรียนถ่ายโอนเข้ามา อยู่ในสังกัด

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.1 เพื่อประเมินความพร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคอีสานที่ไม่มีโรงเรียนถ่ายโอนเข้ามาสังกัดสองแห่ง ในการรับถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษา

3.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อศักยภาพในการบริหารจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

3.3 เพื่อศึกษามุมมองของครูที่มีต่อสวัสดิการและความมั่นคงของตนเองหากจะต้องได้รับการถ่ายโอนเป็นบุคลากรในสังกัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

4.1 เพื่อให้ทราบความพร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคอีสานที่ไม่มีโรงเรียนถ่ายโอนเข้ามาสังกัดสองแห่ง ในการรับถ่ายโอนภารกิจการจัดการศึกษา

4.2 เพื่อให้ทราบความคิดเห็นของครูที่มีต่อศักยภาพในการบริหารจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

4.3 เพื่อให้ทราบมุมมองของครูที่มีต่อสวัสดิการและความมั่นคงของตนเองหากจะต้องได้รับการถ่ายโอนเป็นบุคลากรในสังกัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

5. วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งประเมินความพร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคอีสานที่ไม่มีโรงเรียนในสังกัดสองแห่ง ในการรับถ่ายโอนภารกิจการจัดการศึกษา และความคิดเห็นของครูที่มีต่อศักยภาพในการบริหารจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมถึงมุมมองของครูที่มีต่อสวัสดิการและความมั่นคงของตนเองหากจะต้องได้รับการถ่ายโอนเป็นบุคลากรในสังกัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยมีรูปแบบของการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งในการสร้างเครื่องมือั้น ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 แบบ ได้แก่ การศึกษาวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยค้นคว้าข้อมูลและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยมีแหล่งที่มาคือ งานวิจัย บทความ หนังสือ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง สื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ และการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยวิธีการสัมภาษณ์ เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

ในการศึกษาผู้ศึกษามีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรก ได้แก่ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมุกดาหาร และองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ ได้แก่ ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 2 คน หัวหน้ากองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 2 คน และพนักงานกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 4 คน และส่วนที่สอง ได้แก่ สถานศึกษาภายใต้สังกัดกระทรวงศึกษาธิการภายในจังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดอำนาจเจริญ ซึ่งในการสำรวจใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะโรงเรียนที่มีขนาด และระยะการเดินทางห่างจากสถานที่ตั้งของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่ากัน คือ ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 6 คน และบุคลากรครูในโรงเรียนจำนวน 12 คน สำหรับการวิเคราะห์ผลการศึกษานั้น ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลอันได้จากการศึกษาเอกสาร และการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ มาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาโดยใช้หลักเหตุและผล และนำเสนอในรูปแบบการบรรยายเชิงพรรณนา

6. ผลการวิจัย

6.1 ผลการประเมินความพร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคอีสานที่ไม่มีโรงเรียนถ่ายโอนเข้ามาสังกัดสองแห่ง ในการรับถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษานั้น พบว่า ไม่มีความพร้อมทางด้านการบริหาร จึงไม่สามารถผลักดันให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด สามารถรับถ่ายโอนสถานศึกษาเข้ามาอยู่ภายใต้สังกัดได้จากการวิเคราะห์ความพร้อมด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร และด้านการบริหารจากการสัมภาษณ์บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังนี้

6.1.1 ด้านงบประมาณ พบว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดมุกดาหาร มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการบริหารจัดการตามนโยบายด้านการศึกษาในปีงบประมาณที่ผ่านมา ซึ่งจากรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 พบว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด มุกดาหาร มีงบประมาณที่ตั้งไว้สำหรับการอุดหนุนโรงเรียนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 จำนวน 38,223,100 บาท และเบิกจ่ายจริงจำนวน 37,675,600 บาท โดยมีงบประมาณคงเหลือจำนวน 547,500 บาท (องค์การบริหารส่วนจังหวัดมุกดาหาร, 2562 : ออนไลน์) และ องค์การบริหารส่วนจังหวัด มุกดาหาร มีความคิดเห็นว่าการรับถ่ายโอนสถานศึกษาเข้ามานั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีความจำเป็นในการใช้งบประมาณเฉพาะการบริหารและพัฒนาสถานศึกษาเท่านั้น ส่วนงบประมาณด้านเงินเดือนของบุคลากรครูและงบประมาณรายคนของนักเรียนนั้นอยู่ภายใต้การดูแลและจัดสรรจากรัฐส่วนกลางเช่นเดิม ดังคำกล่าวของผู้อำนวยการกองการศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัด มุกดาหาร ที่ว่า “...ถ้ามีโรงเรียนถ่ายโอนมา งบประมาณที่จะใช้จ่ายให้กับบุคลากรและเงินรายหัวของเด็กนักเรียน ในส่วนนี้รัฐส่วนกลางจะเป็นคนจัดสรรมาให้ ไม่ได้นำงบประมาณจาก องค์การบริหารส่วนจังหวัด มาใช้จ่าย...”

ในขณะที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ ได้ให้ความเห็นว่า งบประมาณที่มีในปัจจุบันเพียงพอสำหรับการสนับสนุนโรงเรียนที่ขาดแคลน และหากมีการรับโรงเรียนเข้ามาสังกัดอาจมีการขยายกรอบงบประมาณให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการศึกษาต่อไป ซึ่งจากรายงานผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 พบว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด อำนาจเจริญ มีงบประมาณที่ตั้งไว้สำหรับการอุดหนุนโรงเรียนจำนวน 6,000,000 บาท และเบิกจ่ายจริงจำนวน 4,284,698 บาท โดยมีงบประมาณคงเหลือจำนวน 1,715,302 บาท (องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ, 2562 : ออนไลน์)

6.1.2 ด้านบุคลากร พบว่า ปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนจังหวัดมุกดาหาร ได้มีการเตรียมความพร้อมสำหรับการรับถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษา ด้วยการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจร่วมกันในเรื่องการบริหารการศึกษาให้แก่บุคลากร โดยมีการจัดโครงการศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการศึกษาในขณะเดียวกัน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ ได้มีการเตรียมความพร้อมและสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับบุคลากรในขั้นตอนการรับถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษา กฎเกณฑ์ และระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเช่นเดียวกัน โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งสองแห่ง ให้ความเห็นว่า แม้จะมีการเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากร แต่ยังคงมีข้อจำกัดด้านจำนวนบุคลากร อย่างไรก็ตาม องค์การบริหารส่วนจังหวัด อำนาจเจริญ ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า หากมีการรับถ่ายโอนสถานศึกษาเข้ามาในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด สามารถขยายกรอบอัตรากำลังของบุคลากรด้านการศึกษาได้ตามภาระงาน ดังคำกล่าวของหัวหน้ากองการศึกษา

องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ ที่ว่า “...ถ้ามีการรับโอนโรงเรียนเข้ามาอัตรากำลังก็จะเพิ่มมากขึ้นตามภาระงาน เมื่อยังไม่มีมีการถ่ายโอนโครงสร้างอัตรากำลังก็ยังคงไม่ขยาย ตอนนี้อย่างไรก็ได้เพียงให้สนับสนุนมากกว่า...”

6.1.3 ด้านการบริหาร พบว่าในการบริหารงานด้านการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งสองแห่ง ยังคงพบว่ามีเพียงการสนับสนุนสถานศึกษาที่มีความขาดแคลนเท่านั้น โดยเฉพาะ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ นั้น พบว่า ในปี พ.ศ. 2551 มีโรงเรียนระดับประถมศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้ดำเนินการยื่นคำร้องแสดงความจำนงถ่ายโอนสถานศึกษาเข้ามาอยู่ในสังกัดของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ แต่ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะ มีการดำเนินการล่าช้าในงบประมาณดังกล่าว และในปีงบประมาณถัดมา องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ ไม่ได้มีการผลักดันนโยบายรับถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง จึงไม่มีโรงเรียนที่แสดงความจำนงในการถ่ายโอนสถานศึกษาดังกล่าวอีกดังคำกล่าวของพนักงานกองการศึกษาฯ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ ที่ว่า “...ในช่วงปี พ.ศ. 2551 มีโรงเรียนขอประเมินเข้ามาสังกัดใน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ แต่ไม่ทันรอบปีงบประมาณ...แต่พอในปีงบประมาณต่อมาไม่ได้มีการขอเข้ามาอีก...”

6.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อศักยภาพในการบริหารจัดการศึกษาของ อบจ. พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรครูสังกัดกระทรวงศึกษาธิการภายในจังหวัดส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วยหากให้ อบจ. มีบทบาทหน้าที่ในการรับผิดชอบบริหารจัดการศึกษาของประชาชน และไม่ต้องการถ่ายโอนสถานศึกษาไปอยู่ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยให้เหตุผลหลายประการ ได้แก่ ประการแรกเมื่อผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่ได้สำเร็จการศึกษาในด้านการบริหารการศึกษามาโดยตรงและมีวุฒิการศึกษาที่ต่ำกว่าบุคลากรครูในโรงเรียน จึงอาจทำให้ไม่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการศึกษาที่เพียงพอต่อการบริหารจัดการศึกษา ประการที่สองการเปลี่ยนผู้บริหารตามวาระอาจทำให้นโยบายด้านการศึกษาขาดความต่อเนื่อง ประการที่สามความไม่ชัดเจนในการประชาสัมพันธ์นโยบายการรับถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ทำให้โรงเรียนขาดความเชื่อมั่นในการบริหารการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และประการสุดท้าย องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีภาระหน้าที่ต้องรับผิดชอบหลากหลายด้าน จึงมีความกลัวว่าหากถ่ายโอนไปสังกัดใน องค์การบริหารส่วนจังหวัด จะมีภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบมากขึ้น ซึ่งภาระหน้าที่ดังกล่าวเป็นเรื่องนอกเหนือจากการศึกษา ดังที่ผู้อำนวยการโรงเรียน จังหวัดอำนาจเจริญ กล่าวว่า “นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มาจากการเลือกตั้งเข้าไป นโยบายของพรรคเขาอาจจะไม่ได้มุ่งเน้นหรือให้ความสำคัญกับการศึกษา เราไม่เชื่อว่าเขาจะเห็นประโยชน์ในตัวนักเรียนจริงหรือไม่” และมีความคิดเห็นว่า หากองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ให้แก่บุคลากรครูมากกว่าเดิม มีการบริหารจัดการที่สะดวกและรวดเร็วกว่าเดิม สามารถบริหารจัดการงบประมาณให้เพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนาโรงเรียนและนักเรียนได้ และบุคลากรมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาอย่างแท้จริงแล้ว ย่อมมีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรครูในถ่ายโอนสถานศึกษาไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด อย่างไรก็ตาม มีผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรครูกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่ง เห็นด้วยกับการถ่ายโอนโรงเรียนเข้ามาอยู่ในสังกัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยให้ความเห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด อยู่ในท้องถิ่นเดียวกัน สามารถรับรู้ปัญหาและ

ความต้องการร่วมกันด้านการศึกษาของประชาชนในท้องถิ่นได้ รวมถึงสามารถสนับสนุนงบประมาณให้กับโรงเรียนได้มากกว่าเดิม

6.3 ผลการศึกษามุมมองของครูที่มีต่อสวัสดิการและความมั่นคงของตนเองหากจะต้องได้รับการถ่ายโอนเป็นบุคลากรในสังกัดของ อบจ. พบว่า มีผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรครูกลุ่มตัวอย่างทั้งสองจังหวัดส่วนใหญ่มีความเห็นว่า หากมีการถ่ายโอนไปเป็นบุคลากรในสังกัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้ว จะมีความมั่นคง และได้รับสิทธิประโยชน์น้อยลง เพราะองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นองค์กรขนาดเล็ก เมื่อเปรียบเทียบกับกระทรวงศึกษาธิการ ภาพลักษณ์ด้านความมั่นคงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีน้อยกว่ากระทรวงศึกษาธิการ อย่างไรก็ตาม มีผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรครูกลุ่มตัวอย่างทั้งสองจังหวัดบางส่วนมีความคิดเห็นว่า สวัสดิการ และความมั่นคงทางอาชีพของตนเองนั้น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม หากต้องถ่ายโอนไปเป็นบุคลากรในสังกัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เพราะ เงินเดือน และสวัสดิการต่าง ๆ ยังคงได้ตามรับสิทธิของข้าราชการครูเช่นเดิม ส่วนมุมมองในด้านความก้าวหน้าด้านอาชีพนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรครูกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสองจังหวัดมีความคิดเห็นตรงกันว่า หากมีการถ่ายโอนไปเป็นบุคลากรในสังกัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้ว จะมีความก้าวหน้าทางด้านอาชีพน้อยกว่าการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เพราะ มองว่าหลักเกณฑ์ และระเบียบข้อบังคับของท้องถิ่นเรื่องการเลื่อนขั้นตำแหน่งงานมีข้อจำกัดมากกว่ากระทรวงศึกษาธิการ และอาจมีการแทรกแซงทางการเมือง ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการเลื่อนขั้นตำแหน่งงาน ดังที่บุคลากรครู จังหวัดมุกดาหาร กล่าวว่า “ภาพลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นเรื่องของการเมือง กล่าวว่าจะมีเรื่องการเมืองเข้ามาแทรกแซง ทำให้เกิดการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายกันในองค์กร”

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

7.1 จากผลการวิเคราะห์ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคอีสานที่ไม่มีโรงเรียนถ่ายโอนเข้ามาสังกัดสองแห่ง ในการรับถ่ายโอนภารกิจการจัดการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งสองแห่ง มีความพร้อมในด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร แต่ไม่มีความพร้อมในด้านการบริหาร ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ในด้านงบประมาณนั้นมีการจัดสรรงบประมาณสำหรับสนับสนุนสถานศึกษาไว้โดยเฉพาะ ทั้งยังมีความสามารถในการขยายกรอบอัตรางบประมาณได้ตามภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นสำหรับการรับถ่ายโอนโรงเรียนเข้ามาสังกัดและในด้านบุคลากรนั้น มีการเตรียมความพร้อมในด้านความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการศึกษา และแม้ว่าปัจจุบันจะมีความจำกัดด้านจำนวนบุคลากร แต่องค์การบริหารส่วนจังหวัด สามารถขยายอัตราค่าจ้างตามภาระงานที่เพิ่มขึ้นได้ จึงไม่ใช่ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวได้แต่อย่างไรก็ตาม แม้จะมีบทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้อำนาจแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการรับถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาได้ตามความพร้อม แล่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งสองแห่ง มีความพร้อมในด้านงบประมาณ และด้านบุคลากร แต่ยังคงไม่สามารถผลักดันให้มีการรับถ่ายโอนสถานศึกษาเข้ามาอยู่ภายใต้สังกัดได้ แสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งสองแห่ง ไม่มีความพร้อมในการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิผลได้อย่างแท้จริง อันสะท้อนให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ทั้งสองแห่งขาดความตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษา และไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษาในท้องถิ่นของตนเท่าที่ควร ซึ่งเรื่องความพร้อมในการจัดการศึกษานั้น วรวิศา ชื่นชม และสุรัชย์ สิกขาบัณฑิต (2559 : 249-263) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอลำลูกกา มีข้อค้นพบว่า การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น เพราะให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา โดยมีการเตรียมความพร้อมที่ดีในการจัดการศึกษาระดับท้องถิ่นตามแนว พ.ร.บ. การจัดการศึกษาฯ มีความเข้าใจที่ชัดเจนในบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา การจัดโครงสร้างการบริหารและการรับผิดชอบดูแลการศึกษา การวางแผนดำเนินงานด้านงบประมาณและการส่งเสริมบุคลากร

7.2 จากการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครูที่มีต่อศักยภาพในการบริหารจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรครูในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการส่วนใหญ่ยังคงขาดความเชื่อมั่นในศักยภาพขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการบริหารจัดการศึกษา และไม่มีความต้องการที่จะถ่ายโอนสถานศึกษาไปสังกัดยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เป็นเช่นนี้เพราะ ไม่เชื่อมั่นในความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการศึกษาของผู้บริหารและบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และมีความกังวลเกี่ยวกับความโปร่งใสของระบบการบริหารภายในองค์การบริหารส่วนจังหวัด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชื่นจิตต์ วงษ์พนัส, บุญทัน ดอกไธสง, สุดใจ ทูลพาณิชย์กิจ และบุญเรือง ศรีเหรียญ(2556 : 48) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษา และประชาชนในท้องถิ่น ไม่มีความต้องการให้สถานศึกษาถ่ายโอนมาอยู่ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีความคิดเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษา ทั้งในด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ และด้านการบริหารบุคคลและสอดคล้องกับงานวิจัยของธนภัทร ใจเย็น (2556 : 89-101) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการถ่ายโอนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะบุคลากรในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรครู แสดงความคิดเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการศึกษาและมุ่งเน้นการเมืองเป็นสำคัญจึงส่งผลให้ไม่สามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้

7.3 จากผลการศึกษาหมุมมองของครูที่มีต่อสวัสดิการและความมั่นคงของตนเองหากจะต้องได้รับการถ่ายโอนเป็นบุคลากรในสังกัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรครู มีความคิดเห็นว่า หากอยู่ภายใต้สังกัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้ว จะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ ขาดความมั่นคง และไม่มีความก้าวหน้าในอาชีพ ตลอดจนกลัวการไม่มีอิสระ เสรีภาพในการทำงาน ที่เป็นเช่นนี้เพราะ มีความคิดเห็นว่า ระเบียบข้อบังคับขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ว่าด้วยเรื่องการเลื่อนขั้นตำแหน่งงานมีความยืดหยุ่นน้อยกว่ากระทรวงศึกษาธิการ และอาจมีการแทรกแซงทางการเมืองในสถานศึกษา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความก้าวหน้าในด้านอาชีพสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนภัทร ใจเย็น (2556 : 89-101) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการถ่ายโอนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะบุคลากรในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเลย ผลการวิจัย

พบว่า ทักษะคติของผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรครูต่อความมั่นคงในด้านรายได้และสิทธิประโยชน์ตอบแทน และด้านโอกาสความก้าวหน้าในตำแหน่งงานอยู่ในระดับน้อย อันแสดงให้เห็นว่าครูส่วนใหญ่ขาดความมั่นใจในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะไม่มั่นใจในความรู้ความสามารถของผู้บริหารและปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับนโยบายการถ่ายโอนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของบุคลากร ได้แก่ ปัจจัยด้านทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการตามนโยบายถ่ายโอนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก่ ความไม่ชัดเจนของนโยบาย การกำหนดเกณฑ์การประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่เหมาะสม การถ่ายโอนบุคลากรล่าช้า ขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบชัดเจน และทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ท้องถิ่นในประเทศไทยล้วนแต่มีความแตกต่างกัน การใช้หลักสูตรการศึกษาในรูปแบบเดียวกันในทุกท้องถิ่นทั่วประเทศ จึงเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง การดำเนินการตามนโยบายถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐจึงควรผลักดันให้มีการจัดการศึกษาโดยท้องถิ่น โดยกำหนดให้การบริหารจัดการศึกษาเป็นหนึ่งในหน้าที่สำคัญที่ อบจ. จะต้องรับผิดชอบอย่างชัดเจน เพื่อเพิ่มบทบาทให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาให้กับบุตรหลานของตน ให้มีความหลากหลาย ยืดหยุ่น และคล่องตัว เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 เมื่อมี พ.ร.บ. การศึกษาฯ กำหนดให้อำนาจท้องถิ่นในการจัดการศึกษาแล้ว อบจ. ควรให้ความสำคัญกับนโยบายการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพัฒนาประชาชนให้มีความรู้ความสามารถ อันเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าในระยะยาวหาก อบจ. ยังคงขาดความตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษา และไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษาในท้องถิ่น ก็เป็นไปได้ที่จะเกิดการถ่ายโอนสถานศึกษา อันจะทำให้นโยบายถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์ได้

8.2.2 พัฒนาศักยภาพและความพร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการรับถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษา ตามแนว พ.ร.บ.การจัดการศึกษาฯ เพื่อให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีความเข้าใจที่ชัดเจนในบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา การจัดโครงสร้างการบริหารและการรับผิดชอบดูแลการศึกษา การวางแผนดำเนินงานด้านงบประมาณและการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจให้แก่บุคลากร

8.2.3 สร้างความรู้ความเข้าใจร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด และบุคลากรด้านการศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในนโยบายถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษา และหาแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินนโยบายดังกล่าวร่วมกัน

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ในการศึกษาความพร้อมในการรับถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น นอกจากความพร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และความสมัครใจของสถานศึกษาแล้ว ความพร้อมและความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นเองก็เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้นโยบายดังกล่าวประสบความสำเร็จได้อย่างแท้จริง ในการวิจัยครั้งต่อไป จึงควรศึกษาในประเด็นว่าประชาชนมีความคิดเห็นและความรู้ความเข้าใจในเรื่องนโยบายรับถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาที่ให้ท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาหรือไม่ อย่างไร เพิ่มเติม

9. เอกสารอ้างอิง

- กรมการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2562). ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาท้องถิ่น. สืบค้นเมื่อ 24 มกราคม 2562. จาก <http://sis.dla.go.th/searchShool>
- จรัส สุวรรณเวลา. (2560). ความเหลื่อมล้ำคือสาเหตุที่การศึกษาไทยล้าหลัง. สืบค้นเมื่อ 6 พฤศจิกายน 2561. จาก <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/641946>
- ชื่นจิตต์ วงษ์พนัส, บุญทัน ดอกไธสง, สุดใจ พูลพาณิชย์กิจ, บุญเรือง ศรีเหรียญ. (2556). ความพร้อมการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารวิชาการ คณะบริหารธุรกิจ. 8(1). 47-60.
- ธนภัทร ใจเย็น. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับนโยบายการถ่ายโอนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะบุคลากรในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเลย. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. 8(24). 89-101.
- พจนา วลัย. (2558). ยุทธศาสตร์การศึกษาตอบโจทย์ความเหลื่อมล้ำทางสังคมหรือไม่. สืบค้นเมื่อ 24 มกราคม 2562. จาก https://prachatai.com/journal/2015/05/59090#_ftn1
- วนิดา แสงสารพันธ์ และคณะ. (2551). การศึกษากฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ. สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรรณวิศา ชื่นชม และสุรัชย์ สิกขาบัณฑิต. (2559). ความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอลำลูกกา. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์. 6(1). 249-263.
- สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองบึงกาฬ. (ม.ป.ป.). ประวัติความเป็นมา. สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2562. จาก <http://district.cdd.go.th/muang-buengkan/about-us/ประวัติความเป็นมา/>
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดมุกดาหาร. (2562). รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 องค์การบริหารส่วนจังหวัดมุกดาหาร. สืบค้นเมื่อ 28 สิงหาคม 2562. จาก <https://www.mukdahanpao.go.th/home/wp-content/uploads/2019/06/รายงานประจำปีแก้ไขใหม่0pdf-ปีบอัด.pdf>

องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ. (2562). รายงานผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561. สืบค้น
เมื่อ 28 สิงหาคม 2562.จาก<http://www.amnatpao.go.th/images/webpage/zzxxcc.pdf>
อุทัย บุญประเสริฐ. (2550). การกระจายอำนาจการศึกษา. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
บูรพา. 1(1). 13-21.

10. คำขอบคุณ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.พีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์ อาจารย์ที่
ปรึกษาและประธานหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ รองศาสตราจารย์
ดร.ศุภวัฒน์กร วงศ์ธนวิสุ คณบดี วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น ดร.ศิริศักดิ์ เหล่าจันทาม อาจารย์ประจำ
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต และนางพรพลอย ปานสุขรดา เจ้าหน้าที่วิทยาลัยการปกครอง
ท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้ให้การตรวจสอบและให้คำปรึกษาแนะนำในการทำรายงานวิจัยฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์
ตลอดจนคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ได้มอบโอกาสและให้การสนับสนุนทุนการศึกษา
ในการศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แก่ผู้ศึกษาในครั้งนี้ขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูง
ณ โอกาสนี้